

6 januari 2021

Guds härlighet i Kristus

Jes 60:1-6, Koll:11-14, Matt 2:1-12
Ps 72:10-15

Nu har vi kommit fram till Tretton-helgen. Det sista av julens budskap men som lever kvar än idag i våra hjärtan. Vi får läsa om de vise männen som har följt stjärnan, som leder fram till Jesusbarnet och hans familj.

Vi säger ofta att de vise männen var tre även om det inte står något om det i Bibeln. Det som nämns är tre gåvor, guld, rökelse och myrra och därför kanske det också har blivit tre vise män som kom med var sin gåva. Redan på 500-talet så fick de även namnen, Casper, Melchior och Baltsar.

Men sedan så finns det en legend berättad av många, nedtecknad av Henry van Dyke bland andra.

Legenden om den fjärde vise mannen. En stjärntydare som kom på efterkälken och inte nådde fram samtidigt som de andra stjärn-tydarna, de som gav sig av med guld, rökelse och myrra. Han sålde allt han ägde för att köpa en dyrbar gåva till kungabarnet.

Gåvan var tre stora ädelstenar. När han var på väg till mötesplatsen för stjärntydarnas gemensamma avfärd mot den stad där stjärnan lyste som starkast blev han fördröjd då han mötte en sårad man vid vägens kant.

Den fjärde stjärntydaren som kallas Artaban räddade den rånade och slagne mannens liv och förde honom till en trygg plats. För att ge den sårade vård betalade Artaban med en av de tre juvelerna som var till den konung han skulle gå att söka.

Han fortsatte sedan mot mötesplatsen men eftersom han blivit så försenad hade karavanen redan gett sig av och när han väl lyckades nå fram till Betlehem på egen hand, fanns inget kungabarn att finna där. I stället rådde där ett kaos. Mödrar grät, barn skrek, soldater härjade och gossebarn dödades.

Stjärntydaren Artaban fick höra av en av kvinnorna att Herodes beordrat att alla pojkar under två år skulle dödas och just som hon berättade detta med sin egen son på armen kom en soldat för att rycka barnet ur famnen på henne. För att hindra soldaten att döda barnet tog Artaban fram ytterligare en av ädelstenarna, gav den åt soldaten och räddade så gossens liv.

Stjärntydaren gav sig av till Egypten för att leta efter den nyfödde konung som han anade hade flytt dit, men Artaban fann honom ingenstans.

Så lär han, med en enda dyrbar juvel kvar, ha fortsatt söka men fick aldrig möjligheten att träffa den konung som han ville räcka gåvan till. Efter att Artaban sökt i ett trettiotal år hörde han talas om att Judarnas konung fanns i Jerusalem och skyndade dit för att äntligen få möta konungen.

I tumultet i Jerusalem stötte Artaban ihop med en gråtande flicka som försökte fly för sitt liv. Hennes familj var skuldsatt och hennes far inte kunde rädda familjen på annat sätt än att sälja sin dotter som slav. Då tog Artaban fram den sista juvelen, en stor skimrande pärla, köpte familjen fri och räddade flickans liv.

I Jerusalem skälvde marken den dagen och han nådde till sist fram till Jesus som då blivit korsfäst. Där stod han tomhänt framför korset, utan några juveler till sin konung.

Vi kan lära oss mycket av de vise männen. Minst fyra förhållningssätt kan vi uttyda.

Den första är att De vise männen var bra på att SE. De såg stjärnan som de visste skulle visa sig när judarnas konung hade fötts. De tydde verkligheten därefter och handlade. Till slut nådde de fram till barnet. Det såg det och förstod

Det andra vi kan lära oss av stjärntydarna är att BE. De hyllade och tillbad Jesusbarnet. På så vis blev de, de första tillbedjarna. Änglarna hade sjungit och herdarna hade kommit, men ingen hade ännu tillbett barnet. Bönen är kyrkans och den enskilde troendes viktigaste språk. När vi ber för våra vänner, oss själva och för världens goda utveckling, så bär våra böner världen.

De vise männen lär oss också att GE, De gav av sina gåvor. För att vilja ge så måste vi öppna oss och ta emot och lära oss vad kärlek handlar om, för att vi sedan i vår tur ska kunna ge kärlek. Först när jag är älskad kan jag älska.

Det fjärde som stjärntydarna vill lära oss är att LE. Matteus skriver *"När de såg stjärnan fylldes de av stor glädje. De hade äntligen kommit fram. De hade tolkat stjärnan på rätt sätt och de hittade barnet judarnas konung världens frälsare. Vilken glädje!*

Den fjärde vise mannen Artaban, han kom tomhänt till Jesus och han tyckte nog att han kom för sent men han hade ägnat hela sitt liv att följa honom och levt efter hans vilja genom att va till för andra. När vi ger varandra gåvor, när vi tänder hopp hos varandra, det är då vi ger av Jesus gåvor. Vi går då hans ärende. Han fyller oss med liv och vi går inte tomhänta därifrån.

Bön

Gud du använde stjärntydare från fjärran länder. De blev dina verktyg att visa oss Jesus som världens centrum.

Använd oss Gud.

Låt oss få vittna om Jesus som räddare till liv i alla situationer, i alla länder, i alla kulturer och i alla lägen. Din mission är större än alla andras. Du är livet självt i alla liv. Påminn oss, Gud, om igen och om igen om Jesus som räddare för alla folk, för vårt folk, också för mig.

Amen

Guds rika välsignelse!

Monica